

Kraliyet Ayakkabıcısı

Yavuz DEMİRKIRAN

Kraliyet Ayakkabıcısı

Yavuz DEMİRKİRAN

Sokakları taze ekmek ve deri kokan kalabalık Cobbleton kasabasında, Oliver adında genç bir ayakkabıcı yaşırdı. Yaklaşık on yaşındaydı; küçük ve ince yapılı, sıcak kahverengi tenli, dağınık koyu kıvrıkcık saçlı ve merakla dolu büyük el gözliydü. Oliver krem rengi bir gömleğin üzerine yeşil bir iş önlüğü giyerdi ve boynunda her zaman bir mezura asılı olurdu. En çok ayakkabı yapmayı severdi.

Güneşli bir sabah, altın bir çan çalarak kasabaya kraliyet habercisi geldi. 'Duyun, duyun!' diye bağırdı. 'Kral Aldric, ülkenin en güzel ayakkabıları için bir yarışma duyuruyor! Kazanan Kraliyet Ayakkabıcısı ilan edilecek!' Oliver'ın kalbi bir an durdu. Hep kral için ayakkabı yapmayı hayal etmişti ama yarışmanın çetin geçeceğini biliyordu.

Oliver'ın küçük atölyesi deri parçaları, rengârenk iplikler ve minik çekiçlerle doluydu. Taburesine oturup derin derin düşündü. 'Herkes lordlar ve leydiler için süslü ayakkabılar yapacak,' dedi kendi kendine. 'Bana farklı bir fikir lazım.' Tam o sırada dışarıdan yüksek bir vavlama duydu. Bu, yan komşunun kazı Mabel'dı; minik kırmızı örgü patikleriyle beceriksizce paytak paytak yürüyordu.

Mabel beyaz kanatlarını çırpı ve yine vaktladı. 'Bu patikler çok dar!' diye yakındı. Oliver diz çöküp turuncu perdeli ayaklarını nazıkçe inceledi. 'Ayakların özel,' dedi. 'Geniş ve yassı, yüzmek için mükemmel.' Mabel başını yana eğdi. 'Bana uyan ayakkabılar yapabilir misin?' diye sordu. Oliver gülümsedi. 'Sanırım yapabilirim. Bırak da ayaklarının neye ihtiyacı olduğunu dinleyeyim.'

Oliver öğleden sonrayı Mabel'ın paytak paytak yürüyüşünü ve yüzüşünü izleyerek geçirdi. Perdeli ayaklarını mezurayla dikkatle ölçtü. 'Ayakkabıların hafif ve esnek olmalı,' dedi. 'Ve kürek çekmene izin vermeli.' Mabel mutlulukla vakladı. Oliver geniş, yumuşak tabanlı ve suyun akması için küçük delikleri olan bir tasarım çizdi. 'Bunlara kürek ayakkabısı diyeceğim,' dedi. Mabel kanatlarını çırpıttı.

Ertesi gün Oliver çiftlik avlusunu ziyaret etti. Dilly adında geniş, yassı ayaklı bir ördek ve Roscoe adında büyük, tüylü arka patileri olan bir tavşanla tanıştı. Her hayvanın farklı bir sorunu vardı. Dilly'nin ayakları ıslak taşlarda kayıyordu ve Roscoe'nun patileri taşlı yollarda acıyordu. Oliver her birini dikkatle dinledi ve küçük bir deftere notlar aldı.

Oliver gece geç saatlere kadar çalıştı; kesti, dikti. Mabel ve Dilly için yumuşak kauçuk tabanlı ve minik su tahliye delikleri olan kürek ayakkabıları yaptı. Roscoe için patilerini korumak üzere ekstra dolgulu, zıplayan ayakkabılar yaptı. Her çift farklıydı, çünkü her hayvanın ayakları farklıydı. Oliver'ın küçük, becerikli elleri hızla hareket ediyordu ve mezurayı boynundan hiç ayırmıyordu.

Cobbleton'da hayvanlar için ayakkabı yapan ayakkabıcının ünü yayıldı. Patches adında bir midilli, yolda yüksek sesle takırdatan toynaklarıyla Oliver'a geldi. 'Toynaklarımı daha sessiz yapabilir misin?' diye sordu. Oliver ona yumuşak deri toynak botları yaptı. Sonra Whiskers adında bir kedi, sessizce süzölmek için sessiz ayakkabılar istedi. Oliver minik kadife terlikler yaptı. Her canlıyı dinledi ve yalnızca onlar için ayakkabılar tasarladı.

Yarışma günü geldi. Kasaba meydanı ayakkabıcılar ve süslü stantlarıyla doluydu. Gümüş tokalı parlak çizmeler, ipek kurdeleli narin terlikler ve altın topuklu zarif ayakkabılar vardı. Oliver küçük masasını bir köşeye kurdu. Hayvan ayakkabılarını sade ahşap bir standın üzerine yerleştirdi. İnsanlar yanından geçip fısıldadılar: 'Hayvan ayakkabıları mı? Ne tuhaf!'

Kral Aldric, altın şeritli mor kadife ceket ve güneşte parlayan küçük altın tacıyla geldi. Gür bııklı ve yuvarlak, dost yüzlüydü. Yanında baş jüri üyesi Sir Pemberton, koyu mavi cübbesiyle yürüyordu. Sir Pemberton tel gözlüklerinin ardından baktı ve Oliver'ın masasına kaşlarını çattı. 'Bu ne saçmalık?' diye mırıldandı. 'Hayvanlar için ayakkabılar mı? Yarışma insanlar için!'

Oliver derin bir nefes aldı. 'Majesteleri,' dedi, 'ayakkabılarımın nasıl çalıştığını gösterebilir miyim?' Kral merakla başını salladı. Oliver Mabel'ı çağırdı; Mabel kürek ayakkabılarıyla paytak paytak yanlarına geldi. 'Yüzüşünü izleyin,' dedi Oliver. Mabel fıskiye daldı ve ayakkabıları ayaklarını rahat tutarken düzgünce kürek çekti. Kalabalık şaşkınlıkla soludu. Sonra Patches sessiz toynak botlarıyla tıngırdadı ve Whiskers kadife terlikleriyle sessizce süzüldü.

Kral Aldric keyifle güldü. 'Bu ayakkabılar hem pratik hem de akıllıca!' dedi. Sir Pemberton gözlüğünü düzeltti ve dikişleri inceledi. 'İtiraf etmeliyim,' dedi yavaşça, 'bunlar güzel yapılmış. Ve her biri giyenine tam uyuyor.' Oliver her hayvanın ihtiyaçlarını nasıl dinlediğini anlattı. Jüri üyeleri birbirlerine baktılar ve başlarını salladılar. Süslü ayakkabılar bir anda Oliver'ın eserlerinin yanında sıkıcı göründü.

Kral elini kaldırdı. 'Yarışmanın kazananı, dinleyen genç ayakkabıcı Oliver!' Kalabalık alkışladı. Sir Pemberton Oliver'ın elini sıktı. 'Senden şüphe etmekle hata yaptım,' dedi. 'Gerçek ustalığın dinlemekle geliştiğini gösterdin.' Oliver'ın yanakları gururla pembelendi. Mabel yüksek sesle vakladı ve bütün hayvanlar onun etrafında toplandı; sıra dışı ayakları mutlulukla takırdadı.

Kral Aldric Oliver'ı hemen Kraliyet Ayakkabıcısı yaptı. 'Krallığımdaki bütün canlılar için ayakkabı istiyorum,' dedi kral. 'Ve onları sen yapacaksın.' Oliver eğildi; mezurayı sallandı. Hayvanların sırayla geldiği daha büyük bir atölye açtı. Mabel ilk yardımcısı oldu ve diğer kazlara vaklayarak emirler verdi. Oliver her ayağın farklı olduğunu ve her ayağın kendine uyan bir ayakkabıyı hak ettiğini hiç unutmadı.

Oliver'ın iyiliğinin haberi Cobbleton'ın çok ötesine yayıldı. Başka kasabalardan ayakkabıcılar onun sırrını öğrenmeye geldiler. 'Sır basit,' dedi Oliver onlara. 'Önce dinle, sonra yap.' Onlara hayvan ölçümleri ve çizimlerle dolu defterini gösterdi. Gelenler hayrete düştü. Bir kaza neye ihtiyacı olduğunu sormayı hiç düşünmemişlerdi. Oliver sadece gülümsedi ve mezurayı onlara uzattı.

Böylece, vaklamalar ve çekiç sesleriyle dolu neşeli bir atölyede Oliver, kendisine gelen her canlı için ayakkabı yaptı. Minik fare terliklerinden sağlam at çizmelerine kadar her çift özenle ve dinleyerek yapıldı. Kral Aldric sık sık ziyarete gelirdi; Oliver çalışırken altın tacı parıldardı. 'Bize hepimizin öğrettiğin şey şu,' dedi kral, 'en iyi eserler başkalarına dikkat etmekten doğar.' Oliver başını salladı ve çoktan yeni bir müşterinin ayaklarını ölçmeye başlamıştı.